

BECHYNË-I NYILATKOZAT AZ EURÓPAI TURISTAUTAK JELZÉSÉRŐL

A résztvevők a következő nyilatkozatot tették:

Az elmúlt száz évben a jelzett turistautak az európai táj szerves és széles körben elismert részévé váltak. Ezek fontos szerepe, hogy óvjuk és megértsük a természetes környezetet, és hogy a lehető legjobban megismerjük a történelmi helyszíneket és az egész európai történelmet és örökséget.

Az útjelzési tevékenységet, amit Európa néhány részén már több mint 130 évvel ezelőtt megkezdtek, a legtöbb esetben a gyalogos turista szervezetek végzik, ami több ezer ember önkéntes munkájának köszönhető. Az évek során ezek az emberek létrehozták az egyik legfontosabb, európai önkéntesekből álló csoportot. A gyalogtúra szervezetek büszkéek erre a hagyományra.

A jelzések, amelyek Európa legkülönbözőbb régióiban találhatók, mára a régiók örökségének részévé váltak.

1969-től az Európai Gyalogtúra Szövetséghez csatlakozott turista egyesületek létrehoztak 11 hosszútávú európai turista útvonalat (E-utak). Ezek időközben végleg kialakulva, egy hálózatot alkotnak, amely hozzájárult és hozzá fog járulni az európai nemzetek kölcsönös megértéshez és barátságos kapcsolataikhoz azáltal, hogy határokat átszelő és nemzetközi útösszeköttetéseket hoznak létre. Ez tükrözi a gyors és jelentős előrehaladást az Európai Unió régi és új tagállamainak legfontosabb gyalogtúra szervezeti közötti kapcsolatokban.

A konferencia résztvevői egyhangúan megegyeztek a következő általános alapelvekben, amelyek az európai gyalogtúra utak fejlesztésére vonatkoznak:

1. A meglévő útjelzési rendszereket úgy kell fejleszteni, hogy azok kielégítsék a gyalogtúrázók alapvető elvárásait és a jelzett turistautakra vonatkozó szabványokat. Ezeket a követelményeket és szabványokat a nyilatkozathoz tartozó függelék fejt ki részletesen. Az EWV tagszervezetei által használt útjelzéseket el kell ismerni, és védeni kell.
2. Annak érdekében, hogy karbantartsuk és kibővítsük a jelzett útvonalak hálózatát, elengedhetetlen, hogy megvédjük vagy visszaszerezzük minden ember szabad és akadálytalan belépési (közlekedési) jogát a természeti tájakra, legalább olyan mértékben, ahogy ez már számos európai országban lehetséges.
3. Az Európa különböző részein használt eltérő jelzési rendszerek nem jelentenek akadályt a gyalogtúrázók számára, de az országhatárokon jelezni kell a jelzési rendszer megváltozását, és megfelelő módon kell tudatni a túrázókkal.
4. Az európai régiók és országok jelzési rendszereinek egységesítése csak közös megegyezéssel történhet. Bármilyen külső nyomás az egységesítés érdekében csak ronthatja a helyzetet, ami megnövekedett költségekhez, nézeteltéréshez, az önkéntesek elvesztéséhez és az útjelzési rendszerek történelmi azonosságának elvesztéséhez vezet.
5. Ahhoz, hogy az európai gyalogtúra útvonalak közötti összeköttetést biztosítsuk, elegendő az ugyanazon alapelvek alkalmazása az összes jelzett útvonalon (ld. 1. pont).
6. Az alapelvek alkalmazásához, az Európai Hosszútávú Turistautak (E-utak) rendszerének teljes kiépítéséhez és az útvonalaknak az EU-hoz még csatlakozó tagállamokba való keleti és dél-keleti irányba való kiterjesztéséhez szükség lesz az EU elvi és pénzügyi támogatására. Az európai országok és régiók közötti ilyen együttműködés segíteni fogja az Európai Uniót a természeti és kulturális értékeinek tartós védelmében, valamint hozzájárul Európa egyes területein, egy jól működő turistaszervezet kialakulásához.

Ezt a nyilatkozatot az I. Európai Turista Útjelzési Konferencia egyhangúan jóváhagyta. A nyilatkozatot az EWV 35. közgyűlése, a németországi Brilonban 2004. október 9-én elfogadta.